

عنوان مقاله:

اصول اساسی ارزیابی ردپای آب و چالشهای موجود در ایران

محل انتشار:

دو فصلنامه آب و توسعه پایدار، دوره 7، شماره 3 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

سید سجاد رضوی کهنمویی - کارشناس ارشد علوم و مهندسی آب، شرکت دانشبنیان مهندسی مشاور هیدروتک توس.

خلاصه مقاله:

< p>

>

p>زنجره

عرضه یک محصول به یک کاربر، یک فرایند زمانی و مکانی است. این زنجره گسترهای محلی تا جهانی دارد و در آن، آب مصرف و در نهایت آلوده می‌شود. ردپای آب یک شاخص چند بعدی است. ردپای آب مصرف مستقیم و غیرمستقیم آب توسط یک مصرف‌کننده یا یک فرایند تولید را بیان و آب آلوده‌شده در زنجره تولید را توصیف میکند. ارزیابی کامل ردپای آب در چهار مرحله تعیین اهداف، مرحله محاسبات، ارزیابی پایداری ردپای آب و تدوین قواعد سیاستگذاری، انجام میشود. در چارچوب «ارزیابی ردپای آب» ابتدا باید اهداف جامع و نهایی مطالعه (ایجاد آگاهی، اصلاح الگوی مصرف، تحقق پایداری یا تصمیم‌گیری‌های سیاستی) مشخص شود. همچنین باید مقیاس مکانی/زمانی و جامعه هدف مورد مطالعه (فرد، محصول یا محدوده جغرافیایی) تعیین شود. در گام بعد رویکرد مطالعه (محاسبه مصرف مستقیم یا غیرمستقیم، ردپای آبی، سبز یا خاکستری) مشخص میشود. این مقاله اصول اساسی این چارچوب و امکان پیاده‌سازی آن را در ایران بیان می‌کند. از آنجایی که بدون رعایت این ساختارها در مطالعات ردپای آب و محاسبات آب مجازی، نتایج به‌دست آمده برای تصمیم‌گیری‌های سیاستی قابل اتکا نمی‌باشد، در نتیجه امکان برآورد دقیق ردپای آب یک منطقه به‌منظور برنامه‌ریزی برای کاهش مصرف آب، وجود نخواهد داشت. بنابراین ضرورت آشنایی با چنین چارچوبی، اهمیت پیدا می‌کند.

کلمات کلیدی:

تبادل آب مجازی، زنجره عرضه، درون‌مرزی، مصرف مستقیم و غیرمستقیم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1192040>

